

LÀM SAO ĐỂ TÔI KHÔNG PHẢI RƠI VÀO HỎA NGỤC?



Bác sĩ Maurice Rawlings - người Mỹ - chuyên về bệnh tim. Thời đệ nhị thế chiến 1939-1945 ông phục vụ trong ngành giải phẫu quân y Hoa Kỳ. Chiến tranh kết thúc, ông tiếp tục phục vụ cho đến thập niên 1970. Trở về đời sống dân sự, bác sĩ làm việc tại nhà thương ở Chattanooga, một thành phố yên tĩnh thuộc bang Tennessee, Hoa Kỳ.

Một buổi sáng năm 1977 - lúc ấy bác sĩ Maurice Rawlings 57 tuổi - có một người đàn ông đến khám bệnh. Bỗng ông ta lên cơn đau tim, ngã lăn đùng dưới đất! Tim người đàn ông quả chọn đúng chỗ để ngưng đập. Bởi lẽ, ông may mắn được bác sĩ Rawlings - đang có mặt - nhảy bổ tới cấp cứu. Bác sĩ Rawlings cao lớn và vạm vỡ. Bác sĩ dùng trọn sức lực để xoa bóp ngực ông. Vừa xoa, bác sĩ vừa lơ đãng quan sát gương mặt bệnh nhân. Ông trạc 50 tuổi, da trắng, tóc đen, tầm vóc trung bình và là một nông dân, không có gì đặc biệt. Thế nhưng, trong khi bác sĩ

đang làm các động tác cấp cứu bỗng người đàn ông dùng hai tay bấu chặt áo khoác ngoài của bác sĩ và van nài đừng buông ông ra! Sau đây là diễn tiến câu chuyện do chính bác sĩ Maurice Rawlings kể lại.

Toàn thân ông trở nên xanh lè. Trong khi tôi tiếp tục xoa bóp thì một nữ y tá áp miệng vào miệng ông làm hô hấp nhân tạo. Một nữ y tá khác đưa các dụng cụ cấp cứu tim đến, trong đó có máy pacemaker. Rủi thay, quả tim ông vẫn nhất định không chịu đập. Thế là thay vì giữ nguyên ở nhịp đập 35 mỗi phút, máy pacemaker bị bắt buộc phải gia tăng đến nhịp đập 80 hoặc 100. Tôi tìm cách đưa sợi dây của máy vào mạch máu dẫn thẳng đến tim để giữ cho tim khỏi ngưng đập. Thân chủ tôi bắt đầu tỉnh lại. Nhưng vừa khi tôi buông tay ngưng xoa bóp để lấy một vật dụng nào đó, tức khắc ông bất tỉnh, đôi mắt lộn tròng, rúng mình, ngưng thở rồi chết!

Cứ mỗi lần mạch và hơi thở trở lại, ông thét lớn:

- Tôi đang ở Hỏa Ngục!

Ông lộ vẻ kinh hoàng và van nài tôi cứu giúp ông. Phần tôi, tôi cũng sợ đến chết đi được!

Thật thế, biến cố gây một chấn động vô cùng khủng khiếp nơi tôi.

Sau đó, ông khấn khoản một điều xem ra lạ lùng:

- Đừng ngưng lại!

Bạn biết không, điều đầu tiên nạn nhân xin khi vừa tỉnh lại là câu nói:

- Xin cắt tay khỏi ngực tôi, bác sĩ làm tôi đau lắm!



Tôi vạm vỡ, nên thường những cú thoa bóp của tôi có thể làm bể lồng ngực. Vậy mà bệnh nhân này lại van nài:

- Đừng ngưng lại!

Rồi tôi để ý thấy gương mặt ông lộ vẻ kinh hoàng tột đỉnh! Nét kinh hoàng còn khủng khiếp hơn cái chết của ông nữa kia! Hai con ngươi giãn ra, mồ hôi toát ra đầm đìa và ông run lẩy bẩy. Chưa hết. Ông nói với tôi:

- Bác sĩ có hiểu điều tôi nói không? Tôi đang ở HỎA NGỤC đây! Cứ mỗi lần bác sĩ ngưng thoa bóp, tôi lại rơi vào Hỏa Ngục! Xin đừng để tôi lại rơi vào chốn ấy!

Vốn quen với đủ loại xúc động của bệnh nhân, lúc đầu, tôi không mấy chú ý đến lời xin của ông. Tôi nhớ đã xằng-giọng nói với ông:

- Tôi đang bận bịu, vậy chớ có quấy rầy tôi với "cái-Hỏa-Ngục" của ông, bao lâu tôi chưa điều chỉnh được cái máy pacemaker này!

Nhưng người đàn ông lộ nét nghiêm trọng khiến tôi bỗng ý thức tầm quan trọng của vấn đề. Tôi chưa bao giờ thấy bệnh nhân nào hoảng hốt tột độ như ông. Điều này thúc giục tôi đem hết nhiệt tâm giúp ông thoát chết để khỏi rơi vào HỎA NGỤC!

Sau nhiều lần chết đi sống lại như thế, cuối cùng người bệnh hỏi tôi:

- Làm thế nào để tôi khỏi phải rơi vào hỏa ngục?

Tôi nhớ lại giáo lý đã học và trả lời:

- Chỉ Đức Chúa GIÊSU KITÔ là "Đấng-Duy-Nhất" có thể giúp ông thoát ra khỏi Hỏa Ngục!

Ông nói giọng ảo não:

- Tôi không biết phải làm thế nào. Xin bác sĩ cầu nguyện cho tôi!

Tôi bỗng nổi cáu và nói vặn lại:

- Cầu nguyện cho ông ư? Thiệt khôi hài! Ông nên nhớ rằng tôi là bác sĩ chứ không phải Linh Mục!

Mặc dầu nghe tôi giận dữ nói thế, ông vẫn khấn khoản:

- Xin bác sĩ cầu nguyện cho tôi!

Tôi bỗng ý thức rằng tôi không có chọn lựa nào khác ngoài việc phải CẦU NGUYỆN cho ông! Đó là ước nguyện và là lời van xin sau cùng của một người đang đi vào cõi chết. Ông vẫn còn nằm yên dưới đất.

Thế là, vừa tiếp tục công việc cấp cứu, tôi vừa bảo ông hãy lập lại theo tôi lời cầu xin:



- Lạy Đức Chúa GIÊSU KITÔ, xin Chúa cứu con khỏi sa HỎA NGỤC và xin Chúa quên đi các tội lỗi của con!

Lời cầu xin đơn sơ chỉ có thể nhưng đủ sức mạnh giúp người hấp hối ra đi về bên kia thế giới trong an bình ..

... Bây giờ, các môn đệ lại gần Đức Chúa GIÊSU và thưa rằng: "Xin Thầy giải nghĩa dụ ngôn cỏ lùng trong ruộng cho chúng con nghe". Đức Chúa GIÊSU đáp: "Kẻ gieo hạt giống tốt là Con Người. Ruộng là thế gian. Hạt giống tốt, đó là con cái Nước Trời. Cỏ lùng là con cái Ác Thần. Kẻ thù đã gieo cỏ lùng là MA QUỶ. Mùa Gặt là Ngày Tận Thế. Thợ gặt là các Thiên Thần. Vậy, như người ta nhặt cỏ lùng rồi lấy lửa đốt đi thế nào, thì đến Ngày Tận Thế cũng sẽ xảy ra như vậy. Con Người sẽ sai các Thiên Thần của Người tập trung mọi kẻ làm gương mù gương xấu và mọi kẻ làm điều gian ác, mà tống ra khỏi Nước của Người, rồi quăng chúng vào LÒ

LỬA; ở đó, chúng sẽ phải khóc lóc nghiêng rằng. Bây giờ người công chính sẽ chói lọi như mặt trời, trong Nước của CHA họ. AI CÓ TAI THÌ NGHE!" (Matthêu 13,37-43).

(Pierre Jovanovic, "Enquête sur l'existence des Anges Gardiens", Éditions Filipacchi 1993, trang 33-35)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt